

Děti, čtete?! Nejlepší knihy dětem 30.5 – 1.6. 2019

Který rukopis vás zaujal natolik, že byste jej chtěli vidět jako knihu?
Hlasujte prostřednictvím formuláře na stránkách www.detictete.cz.
Více informací o soutěži najdete na konci tohoto dokumentu.

Chcete se nás na něco zeptat? Pište na marek@meander.cz.

Olga Dandová – Dráček a draček

JEDNOU ODPOLEDNE

Jednou odpoledne seděl Dráček na verandě a upřeně se díval k lesu.

„Co tu děláš, Dračku?“ zeptal se ho Dračík.

„Přemýšlím.“

„A o čem přemýšlíš?“

„To ještě nevím.“

Dračík si sedl vedle Dráčka. Dívali se spolu k zelenému lesu a přemýšleli. Dlouho tak seděli a bylo jim tak hezky.

„Mám hlad. Což takhle zajít na svačinu?“ přerušil ticho Dráček.

A protáhli se a šli.

KDYŽ DRAKA BOLÍ V KRKU

„Když draka bolí v krku, musí jíst ještě pálivější jídla než obvykle, víš?“ řekl Dráček, když viděl, jak užasle se Dračík dívá, a dál z batohu vytahoval velké pytlíky pálivé papriky, drceného pepře a dlouhý řetěz chilli papriček navlečených na provázku.

Dračík na to nic neřekl, pro bolavý krk totiž mluvit ani nemohl.

Dráček postavil kastrol na kamna, rozdělal v nich oheň a za chvíli už se vařila voda. A v ní všechn pepř, paprika i papričky. Vonělo to krásně. „Určitě ti to pomůže, Draku,“ usmál se Dráček. „Pij to horké! Přijdu ráno!“

Ráno ho Dračík přivítal s radostí: „Měl jsi pravdu. Drakům to musí pálit. Už je mi dobře.“

Zavřeli za sebou dveře a vyběhli k lesu.

PRŠELO

Pršelo. Všechno bylo šedé. Dráček byl smutný.

„Vypadáš smutně,“ poznamenal Dračík.

Dráček se podobal tmavému lesu venku za oknem.

„Jsem totiž smutný.“

„Mám ti zazpívat?“

„To ani ne...“

„Chtěl by sis hrát?“

„To ani ne...“

Chvíli bylo ticho.

„Víš, myslím, že se ten smutek musí vypršet... Počkám s tebou.“

Dračík uvařil horkou kávu, seděli v křeslech a při tom čekání usnuli.

Když se vzbudili, svítilo slunce.

„Půjdeme se proběhnout do skal?“ zeptal se Dračík.

„Že mě nechytíš!“ smál se Dráček.

PO CESTIČCE LEZE ŠNEK

Po cestičce leze šnek a dráčci u něj klečí a pozorují ho.

Pomalouloulounku se sune vpřed.

„Někdo prý pořád spěchá,“ poznamenal Dráček.

„Tenhle šnek má na všechno času dost, vid’?“ pousmál se Dračík.

Naklonil se k hlemýždi: „Kam to lezeš?“

Šnek mlčel.

„Šnečku, kampak si to šineš?“ zeptal se také Dráček.

Šnek se nehlučně pohyboval a ani se na dráčky neohlédl: „Pospíchám!

Nemám čas se s vámi vybavovat!“

Draci pozdvihli obočí a podívali se na sebe.

...

„Tak jsem ti zrovna dostal chuť protáhnout si nohy, poběž, Draku!“

A jen se za nimi na lesní cestě zaprášilo.

PRÝ JE DŮLEŽITÉ SE OVLÁDAT

„Prý je důležité se ovládat...“ řekl nahlas Dračík to, o čem mudroval cestou domů ze skal.

„Ovládat se? Co to znamená?“ chtěl vědět Dráček.

„Když se ti chce něco udělat a ty to neuděláš. Například... když máš chuť zůstat ležet až do oběda v posteli.“

„Aha. Zkusíme se teda ovládat, ano, Dračíku? Co se ti teď chce udělat nejvíc ze všeho?“

„Vrátit se domů.“

„Mně taky. Tak to neuděláme.“

Tak stáli. Zanedlouho je ale začaly bolet nohy.

„Draku, chci si sednout tady na tu kládu.“

„To ale nejde, učíme se přece ovládat se...“

„Máš pravdu, zůstanu stát.“

Chvíli bylo ticho. Bylo slyšet jen studený večerní vítr, jak se prohání lesem.

„Dračíku?“

„Ano, Dráčku?“

„Zbyly nám ještě nějaké ty pálivé klobásky od oběda?“

„Celá mísa, Draku.“

A v příští chvíli už letěly lesem dva dračí šípy.

LES BYL ZTICHLÝ

Les byl ztichlý, skály zlatě a růžově zářily a obloha byla jedna duha. Byla to veliká krása. Dva dráčci seděli bok po boku a nemohli se na ten západ slunce vynadávat.

„Tuhle chvíli bych si chtěl uchovat napořád... Škoda, že tu nemám svůj foťák.“

„Udělej si fotku v hlavě, Draku.“

„V hlavě?“

„Ano. Pořádně se koukáš, mrkneš a je to. Taky si jednu udělám.“

A opravdu to fungovalo. Ta fotka už Dračíkovi a Dráčkovi zůstala napořád.

SKOŘICOVÁ POLÉVKA

„Skořicová polévka! Nam! Je moc dobrá,“ olízl se Dráček.

„...A ještě lepší je, když jsi tu se mnou u stolu ty, Draku.“

„A možná... by byla ještě lepší, kdybychom si k ní prostřeli ty hezké talíře s kytičkami, co říkáš!“ a Dračík už sundával z vrchní poličky sváteční nádoby.

„To ano. A mohli bychom si zapálit taky svíčky, aby ta večere byla ještě pěknější...“

Zapálili svíčky.

„A hudbu bychom si mohli pustit.“

Vybrali příjemnou hudbu.

„A co ubrousky na stole? To je přeci krása.“

A dali na stůl ubrousky, složili je do tvaru labutěk. Byli spokojení.

„A nepřevlečeme se? Máme na sobě oblečení, ve kterém běháme po venku...“

Hezky se ustrojili.

„A zuby vyčistit.“

„A nakrémovat si křídla.“

„A podlahu vytřít, podívej, je špinavá.“

„A okna umýt, vymést krb a opravit kapající kohoutek.“

...

„Draku... jsem tak unavený, že už ani nemám hlad...“

„Já taky...“

Vypnuli hudbu, sfoukli svíčky a tak jak byli, padli do křesel a spali až do rána.

Děti, čtete?

Ústřední knihovna MKP

Werichova vila

Spolek občanů a přátel Malé Strany a Hradčan

Vratislavova ulice pod Vyšehradem

Zóna pro umění 8smička, Humpolec

Nejlepší knihy dětem

30. května – 1. června 2019

V rámci literárně-dramatického festivalu pro děti a jejich rodiny již tradičně probíhá unikátní soutěž, ve které děti samotné vybírají, kterou knihu by mělo nakladatelství Meander vydat. „Dobrý nakladatel by měl být schopný vydat jakýkoli rukopis. Chceme dát dětem šanci podílet se na české dětské literární produkci, aktivně vlastní četbou a rozhodováním. A tak vznikla soutěž, která nemá obdoby,“ říká o soutěži Ivana Pecháčková, majitelka nakladatelství Meander a ředitelka festivalu, která se každoročně zavazuje vítězný rukopis vydat.

S favority, které děti zvolily, má nakladatelství skvělé zkušenosti. Víte, že například oblíbená série Jezevce Chrujdy vzešla také z této soutěže? Mimo jiné i bestseller Vlasy se vrací, Kiko a tulipán, Předvečer svatého Mikuláše či loňský vítěz z pera Markéty Pilátové – Velký úklid.

Pravidla jsou snadná, na stránkách festivalu www.detictete.cz si stáhněte ukázky všech tří soutěžních rukopisů, přečtěte si je (sami, nebo ve škole!), a pak jen jednoduše hlasujte prostřednictvím formuláře na stránkách. Čtení z vybraných rukopisů a slavnostní vyhlášení vítěze proběhne 31. června v Klubovně Ústřední knihovny v Praze na Mariánském náměstí od 12:00.

Letos se o vaši přízeň utkají hned tři rukopisy:

Peklo čerta Jetřicha

Pohádky z chlupaté deky

Dráčík a dráček

Který rukopis vás zaujal natolik, že byste jej chtěli vidět jako knihu?

Chcete se nás na něco zeptat? Pište na marek@meander.cz.